

Sygn. akt II CSK 494/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa K. T.
przeciwko W. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Jawnej w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód - K. T. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 lutego 2017 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 24 lutego 2016 r. w ten sposób, że oddalono powództwo powoda. Powództwo to obejmowało żądanie zapłaty powoda (jako podwykonawcy robót budowlanych, współpracującego z generalnym wykonawcą robót) od inwestora wynagrodzenia na podstawie art. 647¹ § 1, 2 i 5 k.c.

W skardze kasacyjnej powód wskazał na naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 647¹ § 2 i § 5 k.c. w zw. z art. 60 k.c., art. 378 § 1 k.c.). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powód wyjaśnił, że w rozpoznawanej sprawie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., ponieważ doszło do błędnej wykładni przepisów art. 647¹ § 2 i 5 k.p.c. w zw. z art. 60 k.c. oraz do naruszenia przepisów art. 233 § 1 k.p.c. i art. 378 § 1 k.p.c.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wyniku analizy treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy stwierdził, że - w rozpoznawanej sprawie o wynagrodzenie dla podwykonawcy złożona wobec inwestora nie wystąpiła - przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga bowiem nie jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu.

Sąd Apelacyjny w sposób bardzo szeroki i dokładny analizował przesłanki odpowiedzialności solidarnej pozwanego inwestora wobec podwykonawcy (powoda) wynikające z art. 647¹ § 1, § 2 i § 5 k.c., a przede wszystkim kwestię wyrażenia przez inwestora zgody na uczestniczenie w wykonaniu robót budowlanych powodowego podwykonawcy. Szczegółowo ustosunkował się do tych elementów postępowania dowodowego i środków dowodowych, które mogły bezpośrednio lub

pośrednio świadczyć o wyrażeniu takiej zgody przy zachowaniu postanowień art. 647¹ § 1 i § 2 k.c. (por. s 10-11 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Wywody Sądu Apelacyjnego mogły uzasadniać wniosek, że przedstawiciel powoda został zaakceptowany przez stronę pozwaną jako podwykonawca w wyniku wskazanych w uzasadnieniu wyroku czynności faktycznych (art. 60 k.c.) i tym samym w ten sposób uzyskał zgodę inwestora na wykonanie określonych robót i wypłatę wynagrodzenia.

Należało jeszcze przypomnieć, że w postępowaniu kasacyjnym nie może być w ogóle brany pod uwagę zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Przepis ten nie może też służyć uzasadnieniu wystąpienia przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy stwierdził, że nie istniały przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił jej przyjęcia do rozpoznania.

aw

jw